

El Crist és nostre

Creiem necessari i oportú dir la nostra posició d'home d'esquerra davant l'altíssima i secular personalitat de Crist, per a desfer falsàries imputacions que, sovint, se'ns adressen.

No volem ni discutir l'existència o no existència de Crist. No tenim cap inconvenient en acceptar-lo, encara que sabem que en les antigues Pèrsia i Caldea ja s'adorava com a déu, redemptor de l'home, a un tal Jesuez-Christa, amb moral i doctrines similars a les de Jesu-Crist. (Quina igualtat de nom!) No volem entretenir-nos en aquestes disquisicions i acceptem plenament Crist; Crist HOME!

Crist era un rebel, un perseguit perquè predicava bondat i rebel·lies contra el despotisme dels potentats; era un home d'esquerra que s'endua les turbes assedegades de justícia i de llibertat i produïa desordres públics i amotinava les gents contra l'esclavitud d'aquelles èpoques.

Els primitius cristians, després de destruir Jerusalem, van cap a Roma, conspiren a les Catacumbes i planten cara a les potències. S'emporten les gents entusiasmades en la Bona Nova que els prediquen i fan nombrosos adeptes; els segueixen els humils i els desvalguts perquè prediquen redempció, justícia i aixequen la creu, senyal de dolor, damunt el món que patia, com una acusació i com una bandera.

Però, les coses humanes es desgasten. Les doctrines més santes i rebels, quan passen de l'oposició al poder, es transformen. I així veiem que el cristianisme triomfant, que vencé l'Imperi Romà, es transforma tot seguit de perseguit en perseguidor; es converteix, de cosa sagrada que era, en cosa oficial i naix seguidament la voracitat venjativa de les persecucions sofertes i el Crist, automàticament, passa a ésser tot el contrari del que era.

Prompte venen nous rebels, disconformes amb les actituds papals i contraris del cristianisme oficial, pobre d'esperit cristià i ric en potestat. Es produeixen les croades i les guerres dites santes occint a tort i a dret en nom del quint «No mataràs!» i imposant la fe i les doctrines més o menys cristianes, no per la persuasió com feia Crist, sinó a cops d'espasa.

Al cristianisme oficial no l'interessava pas la bondat humana amb relació a les predicacions de Crist; li interessava només la submissió al jou que pretenia estendre de cap a cap del món encara que fos mofant-se estúpidament de Crist.

Des d'aleshores fins als nostres dies, el Crist autèntic no és pas seu! El Crist autèntic és dels rebels, dels humils, dels perseguits perquè estimen la bondat, la veritat i la justícia. El Crist és nostre!

Nosaltres, però, per ésser bons, no necessitem cap Crist ni cap model humà perquè la bondat ja ens és innata. Si venerem Crist és perquè creiem que és la figura humana més genial que ha passat per la terra. I per això se'ns subleva l'esperit en veure que de la seva bondat n'heu fet un escarni i de les seves doctrines un teatre fastigós i ridícul per a viure fastuosament a l'esquena de Crist. Per això els homes plenament d'esquerra en trobar-nos identificats amb els anhels de redempció humana i amb les sanes doctrines del crucificat i en veure com l'heu fet presidir els autes de fe i els bàrbars tribunals de la nefasta Inquisició i com el feu servir de tapabruts de les vostres concupiscències, us el voldríem prendre de les mans i aixecar-lo a la categoria de primera figura humana i fer-lo ben nostre, tal com és: Símbol de humilitat, de bondat i de rebel·lia; tot llum i guiatge per a l'home!

El Crist de la bondat i dels rebels és nostre, ben nostre! Vosaltres, els cristians d'ara, ja fa segles que no sou cristians! Sou absolutistes i des-

potes: emperadors, reis, prínceps i potentats: l'antítesi del Crist dels humils, del Crist dels esclaus i dels patidors de la vida. El Crist no és vostre! És nostre! A vosaltres únicament us pertany el Jesuset de plata, amb sederies i farbaïans d'or, ben dolç, ben tendre. Però, el Jesús nu, pobre i humil, és nostre! Aquell fons humà de les doctrines del crucificat, vosaltres no el teniu pas! El posseïm els rebels i els humils que heu foragitat del costat vostre. Si tinguéssiu un mínim de dignitat humana, us avergonyiríeu de continuar explotant el Crist; aquest Crist que no us pertany perquè vosaltres sou els qui ell fuetjava.

El Crist autèntic, el bo, el no falsificat, és nostre! ben nostre! i tenim esperances que un dia, no gaire llunyà, us el trencarem per entre cap i coll.

SALVADOR PERARNAU.

Subscriu-vos a
Ràdio Barcelona
Casp, 12 • BARCELONA

Cambó:—Em sembla que el millor que puc fer és treure'm la barba, retallar-me el bigoti i assemblar-me a aquest...